

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 347/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Múčkom, advokátska kancelária, s. r. o., Hlboká cesta 4, Šamorín, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 Listiny základných práv a slobôd všeobecne záväzným nariadením mesta Šamorín č. 6/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2018 doručená [REDAKOVANÉ] (ďalej „sťažovateľ“), ktorou v úvode sťažnosti namieta porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 11 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“)

všeobecne záväzným nariadením mesta Šamorín č. 6/2017 schváleným uznesením Mestského zastupiteľstva mesta Šamorín (z 21. septembra 2017, pozn.), ktoré nadobudlo účinnosť 11. októbra 2017 (ďalej len „všeobecne záväzné nariadenie“). Uvedeným všeobecne záväzným nariadením bola vyhlásená nová záväzná časť územného plánu mesta Šamorín.

2. Argumentácia celej sťažnosti je založená na tvrdenom porušení práv sťažovateľa, ktorý vlastní pozemky v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v katastrálnom území obce [REDAKOVANÉ] a prijatím všeobecne záväzného nariadenia mesta Šamorín malo dôjsť k neoprávnenému zásahu do jeho označených práv, pretože v pôvodnom územnom pláne tieto pozemky mali slúžiť na výstavbu rodinných domov a prijatím všeobecne záväzného nariadenia sa zmenil účel ich využitia na plochy priemyslu, skladov a podnikateľských aktivít. Touto zmenou malo dôjsť k zásahu do jeho majetku a ku škode, pretože sa znížila hodnota jeho pozemkov a obmedzilo jeho „právo postaviť rodinné domy“.

3. Sťažovateľ ďalej uvádza, že v procese prijímania všeobecne záväzného nariadenia o tejto prijímanej zmene nevedel, preto neadresoval na mesto Šamorín pripomienky v súlade so „zákonom o obecnom zriadení“ a dozvedel sa to až od pracovníka stavebného úradu v januári 2018, keď vybavoval stavebné povolenia na výstavbu rodinných domov, čo mu následne vytklo aj mesto Šamorín listom z 1. februára 2018. Následne jeho námietky v tomto smere adresované Okresnej prokuratúre Dunajská Streda boli tiež zamietnuté, a to listom z 13. júla 2018, v ktorom mu oznámila, že nie je oprávnená riešiť „namietané skutočnosti, a to konkrétne zásah práva do majetku“.

4. Na podporu svojich tvrdení uvádza judikatúru Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva a v závere odôvodnenia uvádza, že okrem označených práv podľa ústavy a listiny bolo porušené aj jeho právo podľa „čl. 1 Protokolu k Dohovoru...“.

5. S ohľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej rozhodol (bod V.A/) tak, že: „1) Mesto Šamorín obnovilo stav pred porušením základného práva alebo slobody sťažovateľa, t. j. stav pred prijatím VZN č. 6/2017

2) Mestu Šamorín zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 3.000,- EUR..., a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti uznesenia Ústavného súdu SR.

B/ Odôvodnenie požiadavky na primerané zadosťučinenie

Primerané finančné zadosťučinenie stojí na úlohe finančného odškodnenia sťažovateľovi, z dôvodu nezodpovedného prístupu mesta Šamorín k základným právam a slobodám, hoci bolo na ich porušenie upozornené. Sťažovateľ vidí nemajetkovú ujmu v jeho pretrvávajúcom pocite neistoty vyplývajúcej zo situácie, keď má faktický a právny záujem o výstavbu rodinných domov na svojich pozemkoch pre svoje deti. V dôsledku nezákonného konania musel sťažovateľ zbytočne vynaložiť značné finančné prostriedky na svoje zastupovanie. Tieto prostriedky a jeho úsilie nevedli ani k čiastočnému odstráneniu právnej neistoty...“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

9. Z obsahu sťažnosti, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sťažovateľ sa sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy domáha rozhodnutia podľa bodu 5 a jeho námietky sa týkajú údajnej nezákonnosti všeobecne záväzného nariadenia.

10. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že v sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

11. Požiadavka sťažovateľa o obnovenie stavu „*pred porušením základného práva alebo slobody sťažovateľa, t. j. stav pred prijatím VZN č. 6/2017*“ [správne mala znieť: „o rozhodnutie o prikázaní konať vo veci podľa § 56 ods. 3 písm. d) zákona o ústavnom súde, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil, obnovil stav pred porušením základného práva alebo slobody“, pozn.] je predovšetkým viazaná najprv na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), avšak sťažovateľ to v uvedenom petite od ústavného súdu nežiada (bod V. A/ 1).

12. Sťažnosť sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane zastúpeného advokátom teda neobsahuje riadny a vykonateľný petit, ktorý by obsahoval súčasne aj požiadavku na vyslovenie konkrétneho základného práva podľa označených článkov ústavy a listiny. Obdobne odôvodnenie sťažnosti nie je zosúladené s jej petitom, označené základné

práva podľa čl. 20 ústavy a čl. 11 listiny nie sú ani bližšie špecifikované, pretože tieto články obsahujú aj iné základné práva. Petit tejto sťažnosti v predloženom znení (bod 5 a 10) tak nie je spôsobilý na to, aby o ňom mohol ústavný súd konať a rozhodnúť. Ústavný súd sa preto sťažnosťou sťažovateľa nezaoberal a odmietol ju pre nesplnenie zákonom o ústavnom súde predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Nad rámec ústavný súd k tomu uvádza, že z čl. 127 ods. 2 ústavy súčasne vyplýva, že k porušeniu základných práv sťažovateľa môže dôjsť iba právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, teda individuálnymi právnymi aktmi, medzi ktoré nemožno zaradiť všeobecne záväzné nariadenia obcí, ktoré, ak sú vydané, či už podľa čl. 68 ústavy, alebo čl. 71 ústavy, sú normatívnymi právnymi aktmi a ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ani nie je oprávnený rozhodovať o porušení základných práv fyzických osôb a právnických osôb normatívnymi právnymi aktmi (m. m. III. ÚS 18/02, IV. ÚS 306/08, I. ÚS 483/2015 a I. ÚS 63/2016).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2018